

Το να γίνει καλός κάποιος από φόβο στον Θεό κι όχι από αγάπη δεν έχει τόση αξία

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης](#)

Το Ευαγγέλιο, βέβαια, λέει με συμβολικές λέξεις για τον άδικο ότι θα βρεθεί εκεί, όπου υπάρχει «ο τριγμός και ο βρυγμός των οδόντων», διότι μακράν του Θεού έτσι είναι. Και από τους νηπτικούς Πατέρες της Εκκλησίας πολλοί ομιλούν για φόβο θανάτου και κολάσεως. Λένε: «Έχε μνήμη θανάτου πάντοτε». Αυτές οι λέξεις, αν τις εξετάσομε βαθιά, δημιουργούν τον φόβο της κολάσεως. Ο άνθρωπος προσπαθώντας ν' αποφύγει την αμαρτία, κάνει αυτές τις σκέψεις, για να κυριευθεί η ψυχή του απ' το φόβο του θανάτου, της κολάσεως και του διαβόλου.

Όλα έχουν τη σημασία τους, το χρόνο και την περίστασή τους. Η έννοια του φόβου είναι καλή για τα πρώτα στάδια. Είναι για τους αρχάριους, γι' αυτούς που ζει μέσα τους ο παλαιός άνθρωπος.

Ο άνθρωπος ο αρχάριος, που δεν έχει ακόμη λεπτυνθεί, συγκρατείται απ' το κακό με το φόβο. Και ο φόβος είναι απαραίτητος, εφόσον είμαστε υλικοί και χαμερπείς.

Αλλ' αυτό είναι ένα στάδιο, ένας χαμηλός βαθμός σχέσεως με το θείον.

Το πάμε στη συναλλαγή, προκειμένου να κερδίσουμε τον Παράδεισο η να γλιτώσουμε την κόλαση. Αυτό, αν το καλοεξετάσουμε, δείχνει κάποια ιδιοτέλεια, κάποιο συμφέρον. Εμένα δε μου αρέσει αυτός ο τρόπος.

Όταν ο άνθρωπος προχωρήσει και μπει στην αγάπη του Θεού, τι του χρειάζεται ο φόβος; Ό,τι κάνει, το κάνει από αγάπη κι έχει πολύ μεγαλύτερη αξία αυτό. Το να γίνει καλός κάποιος από φόβο στον Θεό κι όχι από αγάπη δεν έχει τόση αξία.

γέροντας Πορφύριος